

Să fi văzut o fetiță din Australia câtă noblețe avea! Eram în Canberra. Văzusem pe ultimii oameni care veniseră acolo și peste puțin trebuia să plecăm. Deodată văd că se oprește o mașină și din ea coboară o pereche cu fetița lor. „Părinte, bine că v-am prins!”, îmi spun aceia. „Da, peste puțin timp vom pleca”. „Părinte, îmi spune soțul, pe mine puteți să nu mă primiți, ci doar puțin pe soția mea, să se ușureze, deoarece este sensibilă”. Am mers puțin mai deoparte cu acea femeie, ca să-mi spună ce dorea. Fetița a venit și ea în urma mamei ei. „Stai acolo, i-am spus, ca să vină mama ta”. „Tu ai mamă?” mă întreabă fetița, „Nu am”, îi răspund. Și văd cum ochii ei se umplu de lacrimi. „Vrei să ți-o dau pe mama mea?” mă întreabă din nou.

Atunci o întreb și eu: „Dar tu ai bunic?”, „Nu” îmi răspunde. „Vrei un bunic?”. „Vreau. Dar cum dorești? Să stai tu acasă la noi, sau să venim noi acasă la tine?” mă întreabă. Câtă noblețe! Copil mic și s-o jertfească pe mama ei! Și să vedeți cum i-a copiat pe părinții ei.

Și tatăl ei avea multă noblețe. L-am îmbrățișat, l-am sărutat și l-am felicitat. Câte binecuvântări nu i-am dat.

Astfel de oameni mișcă și pe omul cel mai împietrit la inimă, cu atât mai mult pe Dumnezeu.

Sursa: Cuviosul Paisie Aghioritul, *Cuvinte duhovnicești IV: Viața de familie*, Editura Evanghелиsmos, București, 2003, via doxologia.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă 28 ianuarie	18:00	Vecernia
Duminică 29 ianuarie	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 17-a după Rusalii (a lui Zahau)

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

De va lăsa omul voia și cugetele sale și va face voia și cugetul lui Dumnezeu, pentru acela în lumea toată nu se va găsi nici loc, nici lucru care să-i împiedice mântuirea.

(Sfântul Petru Damaschin)

Nr. 196 / 22 ianuarie 2016

ASCULTAȚI PE MAI-MARII VOȘTRI

“Ascultați pe mai-marii și întâistătorii voștri și vă supuneți lor” (Evr. 13, 17)

Dar îmi răspundeți: dacă acela este rău și nu ne supunem, ce se întâmplă?

Și în ce spui că este rău întâistătorul tău? Dacă este greșit în credință, fugi de dânsul și-l părăsește, nu numai dacă este om, ci și înger din cer dacă ar fi. Iar dacă este greșit în viața și faptele lui, nu lua aminte. Această pildă nu o spun de la mine, ci din Sfânta Scriptură. Ci ascultă pe Hristos, care zice: *Pe scaunul de învățătură al Legii au șezut cărturarii și fariseii*; după ce a zis mai înainte multe rele despre ei, atunci a zis: *Pe scaunul Legii au șezut. Așadar, câte vă vor zice din Lege să faceți, faceți-le, dar lucrurile*

**SFÂNTUL NICODIM
AGHIORITUL**

1749 - 1809

lor rele să nu le faceți. Ca și cum ar zice: au vrednicia ca să învețe, dar au și viață necurată. Voi însă care auziți, nu luați aminte la viața lor, ci la cuvintele lor, căci din viața lor nimeni nu se poate vătăma. Din ce pricină? Fiindcă sunt cunoscute tuturor și fiindcă nici acesta care învață, oricât de viclean și păcătos ar fi, nu poate niciodată să învețe pe oameni să facă cele rele.

Iar credința și învățăturile cele rele pe care le are, nici nu sunt cunoscute de toți și nici ei nu încetează a le face. De aceea și porunca pe care a dat-o Domnul: *nu judecați ca să nu fiți judecați*, se referă la viață și nu la dogmele credinței.

Și iarăși îmi spui în altă parte: dar cutare și cutare om, blândul acela, sfințitul acela, prea înțeleptul acela face așa și așa. Omule, nu-mi spune mie despre acest prea blând, prea înțelept, evlavios sau sfințit, ci dacă vrei spune că este Petru, sau Pavel, sau înger din cer. Chiar dacă sunt așa de mari sfinți, eu nu mă griesc de vrednicia fețelor; deoarece eu nu citesc lege și poruncă de rob, ci lege împărătească. Iar când se citesc scrisori împărătești, toată vrednicia robilor să înceteze. De ce îmi aduci de față pe cutare și pe cutare? Dumnezeu nu te va judeca după lenea slugilor celor împreună cu tine, ci după porunca dumnezeieștilor Sale legi. Am poruncit, îți va zice în ziua Judecării; *trebuia să te supui poruncii Mele și*

nu să pui înaintea pe unul sau pe altul și să cercetezi răutățile altora.

Dacă și marele împărat David a căzut într-un păcat, oare tu nu te temi ca să nu cazi? Cu adevărat este mare primejdie. De aceea se cuvine să luăm aminte. Și nu numai virtuțile sfinților să le imităm, ci dacă și lor, ca niște oameni, li s-a întâmplat vreo nepăsare sau călcare a legii, noi trebuie să ne ferim de ele, deoarece nu vom fi judecați de cei împreună cu noi slujitori, ci de Stăpânul și Dumnezeuul nostru, Căruia îi vom da seamă pentru toate cuvintele și faptele noastre.

Și sfinții la fel grăiesc. Ci noi, fraților, fiindcă la pace ne-a chemat pe noi Domnul, trebuie să ne supunem și arhierilor și duhovnicilor și dascălilor noștri, pentru vrednicia pe care o au de la Dumnezeu. Iar dacă cineva dintre dâșii ar face ceva fără dreaptă judecată sau ne-ar împiedeca de a face vreun lucru plăcut lui Dumnezeu, noi să nu încetăm a-i cere și a-l ruga, până când îl vom convinge ca să se facă voia lui Dumnezeu, pentru ca să domnească pacea între noi, să stăpânească unirea și înțelegerea, ca să fie dragoste între păstori și oi, între arhierii și creștini, între clerici și mireni, între întâistătători și supuși; ca să fie departe de noi smintelile, tulburările, schismele și despărțirile.

Sursa: Sfântul Nicodim Aghioritul, Neofit Kavsocalivitul, *Carte folositoare de suflet despre deasa împărtășire cu preacuratele lui Hristos Taine*, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2001

SFÂNTUL PAISIE AGHIORITUL

1924 - 1994

EXEMPLUL PĂRINȚILOR

- Părinte, atunci când copilul nu ascultă, ci se împotrivește, cum trebuie să procedeze părinții?

Dacă nu ascultă copilul și se comportă urât, înseamnă că există o pricină. Se poate ca el să fi văzut scene urâte sau să fi auzit cuvinte murdare în casă sau în afara ei. Oricum, pe copii îi ajutam în problemele duhovnicești mai ales prin exemplul nostru, iar nu prin constrângere.

Însă cel mai mult îi ajută mama prin purtarea, prin ascultarea și respectul ei față de soț. Dacă în vreo problemă are o părere diferită față de cea a soțului, niciodată să nu și-o exprime în fața copiilor, pentru ca să nu o folosească cel viclean, niciodată să nu strice încrederea copiilor în tatăl lor, ci, chiar și atunci când el este vinovat, ea să-l îndreptățească. Dacă, de pildă, acesta se poartă urât, ea să le spună copiilor: „*Tata este*

obosit, pentru că a lucrat toată noaptea ca să termine o treabă urgentă. Iar aceasta pentru voi o face”.

Mulți părinți se ceartă în fața copiilor și astfel le dau lecții urâte, iar sărmanii copii se întristează. După aceea, părinții, ca să-i mângâie, le fac toate hatărurile. Merge tatăl și-l ia pe copil cu binișorul: „*Puiu' tatii, ce vrei să-ți cumpăr?*”. Merge apoi mama să-l alinte și ea un pic și astfel copiii cresc mofturoși și pretențioși. Iar apoi, dacă părinții nu le pot da lucrul pe care copiii lor îl cer, aceștia îi amenință că se vor sinucide.

Și văd cât de mult îi ajută pe copii exemplul bun al părinților. Astăzi au venit două fete - una să fi avut vreo trei ani, iar cealaltă patru - cu părinții lor, care erau foarte evlavioși. Cât de mult m-am bucurat de ele! Erau ca niște îngerași. Stăteau pe scaun și-și acopereau genunchii cu rochițele lor. Aveau o sfială, un respect... Și toate acestea proveneau din comportamentul părinților. Când copiii îi văd pe părinții lor că au dragoste între ei, că se respectă unul pe altul, că se poartă cu bună cuviință, că se roagă etc., atunci ei le întipăresc pe acestea în sufletul lor. De aceea spun că cea mai bună moștenire pe care părinții o pot lăsa copiilor este evlavia lor.